

[Ole Henriksen]

sationsfrihed for advokater og læger. Hvorfor skal de være medlem af Advokatrådet og Lægeforeningen? Man kunne også spørge, hvorfor fiskerne skal være medlem af en fiskerorganisation. Det skal de i hvert fald, hvis de vil have nogle af de EF-tilskud, der gives til fiskeriet. Man kunne spørge, som hr. Kaj Poulsen gjorde, hvorfor en landmand skal være medlem af en landboforening, hvis han absolut har det ønske at få et dyr med på dyrskue. Er det ikke også en tvang?

Der er masser af eksempler. Jeg synes bare, at det vigtigste er at påpege, at alt dette har noget med interesseorganisationer at gøre. Det er meget mere politik, end det er jura, men man prøver at gøre det hele til et juridisk spørgsmål. Det problem kan ikke løses via jura. Bl.a. østre landsret har vist, at man ikke er interesseret, og man kan heller ikke lave en bestemmelse eller afsige en dom, der tager hensyn til den negative organisationsfrihed. Dette er altså politik, ikke jura.

Hvis hr. Bjørn Elmquist og hans parti nu begynder at samle til pulje med henblik på senere lovgivning, så er det klart, at SF vil have alle disse eksempler med. Vi vil ikke finde os i, at man kun retter angreb mod fagbevægelsens organisationsfrihed eller mangel på samme og tror, at alt det andet i samfundet kan gå fri, uanset hvor meget tvang eller ikke tvang der bruges.

Når det gælder eksklusivaftaler på arbejdsmarkedet, er problemet minimalt. Den offentlige sektor og virksomheder, der er medlem af Dansk Arbejdsgiverforening, har som bekendt ikke eksklusivaftaler. Kun enkeltstående arbejdsgivere, altså dem uden for arbejdsgiverorganisationen, har den slags aftaler, og de udgør kun ganske få procent. Jeg er da glad for at høre fra nogle af de borgerlige partier, at man erkender, at det problem ikke er til stede i det praktiske liv.

Lønmodtagernes eneste måde at forsvare deres interesser på over for arbejdsgiverne, der jo både har ejendomsretten og ledelsesretten – det skal man ikke glemme, når man diskuterer disse ting, som giver et ansvar – er at optræde kollektivt over for denne ledelsesret og ejendomsret, at indgå en overenskomst og stå sammen om denne overenskomst, at sørge for at få en rimelig balance over for arbejdsgiveren. Denne balance bliver spoleret, hvis enkelte lønmodtagere på en virksomhed bryder solidariteten. Det er klart, at

SF ikke kan medvirke til at ændre det forhold, at lønmodtagerorganisationer og lønmodtagere på de enkelte virksomheder kan sikre denne balance ved at bruge det eneste modtræk, de har – eller samarbejdsstræk, om man vil – over for en arbejdsgiver, nemlig at indgå en overenskomst.

Det er klart, at hvis man er ude for de tilfælde, hvad man jo er ind imellem, så optræder der det, jeg vil kalde for en nødretstilstand for lønmodtagerne, og så mener jeg, det er fagpolitisk legalt at træffe forholdsregler, der sikrer de overenskomstmæssige forhold. Det er altså en interessekamp, en politisk kamp, der foregår på en arbejdsplads, og den må vi acceptere.

Konklusionen er derfor, at SF accepterer de faktiske vilkår, som eksisterer for advokater, læger, den lille købmand, uorganiserede arbejdsgivere, landmænd, fiskere, grundejere osv., og der kunne nok nævnes mange flere eksempler af lignende karakter vedrørende den negative organisationsret. Det, der mangler fra forespørgernes side, er accept af, at lønmodtagerne må have de samme rettigheder som dem, jeg har nævnt her. De faglige organisationer er omhyggeligt udvalgt i forespørgslen. Det er en lidt trivial klapjagt, fremskridtspartiet og andre driver på fagbevægelsen. Det kan vi selvfølgelig ikke medvirke til fra SFs side, og vi kan heller ikke efter et kort studium af dagsordensforslaget medvirke til dets gennemførelse.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg lyttede med interesse til hr. Ole Henriksens indlæg. Det var en fortsættelse af hr. Ole Henriksens brud på grundlovens § 34. Her får vi jo at vide, at hr. Ole Henriksen mener, at der er tale om nødretstilstand, og at man selvfølgelig ikke skal følge grundloven. Det kommer selvfølgelig ikke overraskende for mig, når jeg ved, at hr. Ole Henriksen er antidemokratisk og antiparlamentarisk indstillet, hvad SF er som helhed. Men han siger også ting, som er fuldstændig vanvittige, og som ikke må stå uanstastet.

At læger og advokater er organiseret ved lov i særlige samfund, er ikke af hensyn til lægerne og advokaterne, men af hensyn til de mennesker, de betjener. Der er en væsensforskel i forhold til det fagforeningsdiktatur